

РЕШЕНИЕ

№ 6644

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **7108** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от Г. Г. К., с адрес в [населено място] чрез упълномощен представител, против Решение /без номер/ от 22.04.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 21-ви състав по нахд № 5523/2020г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 20-4332-006039/14.04.2020г., издадено от началник група отдел "Пътна полиция" /ПП/ - СДВР, с което на основание чл.179, ал.2, във връзка с чл.179, ал.1, т.5, предл.4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 200,00 лв. за нарушение на чл.48 от ЗДвП.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че както НП, така и акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ не са изготвени по надлежния законов ред, тъй като в акта не е описана точно действителната фактическа обстановка, а в НП липсва достоверно, точно и изчерпателно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Сочи се също, че не е посочено точното място, на което се твърди, че е станало нарушението. Изложени са доводи, че в нарушение на съдопроизводствените правила СРС не е разпитал актосъставителя и е кредитирал писмената декларация на водача. Иска се оспореното решение да бъде

отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - отдел "Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи не изразява становище по жалбата.

Заключението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Предмет на касационно оспорване е решение /без номер/ от 22.04.2021г. по нахд № 5523/2020г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК, на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 20.03.2020г., касаторът управлявайки лек автомобил „Тойота Корола“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] на паркинга на магазин "П." до [улица], на кръстовището образувано от алеи на равнозначни пътища не пропуска и реализира ПТП с движещия се от дясно товарен автомобил Форд Фиеста с рег. [рег.номер на МПС].

Пристигналите на място служители на СДВР съставили АУАН и протокол, и скица за ПТП към протокола.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, решаващият съд е обосновал извод за законосъобразност на наказателното постановление като издадено при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Неоснователни са възраженията на касатора, че в АУАН и в НП не са отразени задължителни реквизити, касаещи описанието на нарушението. Настоящият съд намира, че и в двата документа нарушението е описано с всички съставомерни елементи. Посочено е и мястото, на което е извършено нарушението - на паркинга на магазин "П." до [улица], на кръстовището образувано от алеи на равнозначни пътища. В съдебно заседание свидетелят Л. е поясnil, че алеите на паркинга на магазин "П." нямат наименования. След като алеите не са наименовани, правилно в АУАН и в НП са индивидуализирани чрез посочване на местоположението им на паркинга, а именно до [улица].

Както касаторът, така и другият участник в ПТП, на място са попълнили и подписали декларации. В декларациите и двамата водачи са посочили, че на мястото на ПТП няма пътни знаци, и че се касае за неурегулирано кръстовище на паркинг. Изготвена е схема на ПТП, неразделна част от съставения на място протокол за ПТП. В схемата не са отразени пътни знаци и светофар. Протоколът е подписан от двамата участници в ПТП без възражения. От съдържанието на посочените документи, изготвени с участието на касатора, следва, че касационните възражения за

неяснота относно мястото на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено са неоснователни.

В хода на съдебното производство не е разпитан актосъставителят, но показания е дал свидетелят на съставянето на акта - М. Л.. Тъй като свидетелят Л. е съставил и протокола за ПТП, и е изготвил и схемата на ПТП непровеждането на разпит на актосъставителя не е съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на оспорения акт. Необходимите доказателства за установяване на обстоятелствата по делото СРС е събрал чрез разпита на Л. и чрез представените по делото документи.

Касаторът е посочил в декларацията, че е преместил автомобила след ПТП, за да не пречи на движението. Актосъставителят не е присъствал на ПТП и няма преки възприятия за нарушението. По тази причина АУАН, протоколът за ПТП и схемата на ПТП са съставени по данни от двамата водачи, отразени в подписаните от тях документи. Предвид изложеното не може да се приеме за основателно възражението на К., че позовавайки се на декларацията на водача СРС е изградил неправилно фактическата обстановка и е постановил неправилно решение.

Касаторът не сочи, а и не се установяват обстоятелства, изключващи вината на дееца и/ или наказуемостта на деянието. Размерът на глобата е определен правилно.

В случая е неприложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Нарушението е типично за вида си и не се характеризира с по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от същия вид.

По тези съображения оспореното съдебно решение е правилно. Касационната жалба е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 22.04.2021г., постановено по нахд № 5523/2020г. по описа на Софийски районен съд , НО, 21-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.